

ΚΛΕΙΩ

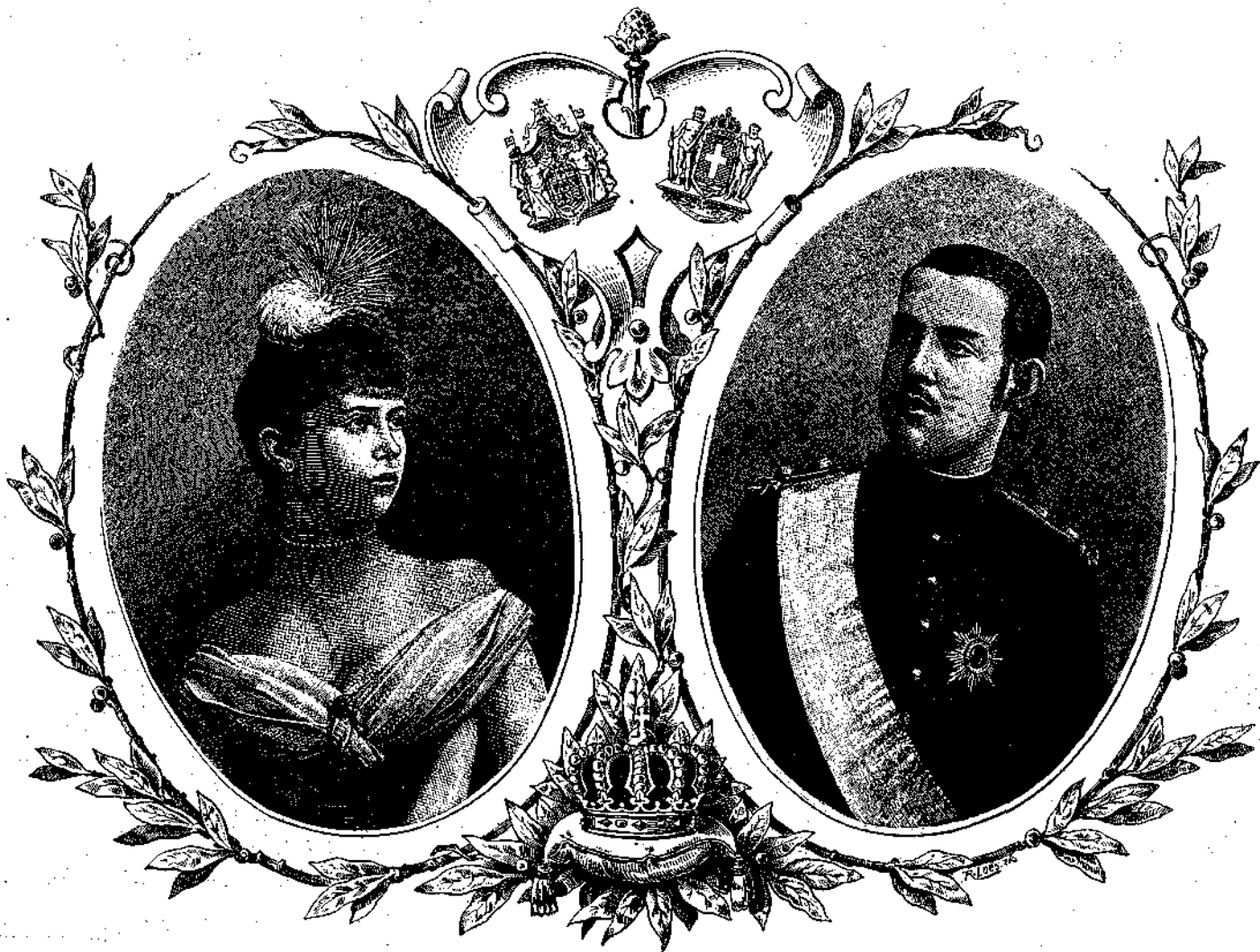

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ.

Τόμος Ε.
ΑΡΙΘΜ. 20 (116).

Συνδρομή, δεχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξαμηνος μόνον
και προπληρωσία: Πανταχού φράγκ. χρ. 12½ ή μάγκ. 10.

ΕΤΟΣ Ε'.
τῆ 15/27. Ὀκτωβρίου 1889.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ.

κοινοβούλια υπάρχουν μόνον, ίνα εν όνόματι του ίδιου έθνους συνεννοούνται μετά του ήγεμόνος περί των άμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, και δέν είναι δυνατόν δι' αυτών, πριν η ήγεμών τις αποπειραθή να επιβάλη δια της βίας την θέλησίν του επί του άλλου, να καταστή δυνατή μία συνεννόησις των λαών προς άλλλους, όταν η διπλωματία κάθεται τό δὴ λεγόμενον με τὰ χέρια σταυρωμένα; Βεβαίως εἰς τό στέμμα ανήκει τό δικαίωμα του άποφασίζειν περί πολέμου και περί ειρήνης, άλλ' έπρεπε, νομίζω, εἰς τους ήμετέρους χρόνους των φώτων και του πολιτισμού να δημιουργηθῆ και ιδιαίτερα τις έφεσις προς τελευταίαν τινά συνεννόησιν, πριν η οι λαοί συνάπτωνται εἰς άλληλοσφαγίαν ίνα κατόπιν νικῶντες η ήττημένοι συνομολογῶσιν ειρήνην και καταλείπωσιν έαυτοῖς άμοιβαίον μίσος και έχθραν, ητις πρό του πολέμου δέν υφίστατο και μόλις μετά πολλὰς γενεάς δύναται να κατευνασθῆ, ενῶ τὰ δια τοςούτου αίματος και τοςούτων χρημάτων εκ του πολέμου προσπορισθέντα πλεονεκτήματα εἰς ούδεμίαν άναλογίαν εύρίσκονται προς τὰς γενομένης θυσίας. Άλλ' όσον δήποτε ύλικήν αξίαν και άν έχωσι τὰ πλεονεκτήματα ταύτα, δύνανται ποτὲ ν' άντισηκώσωσι τὰς άλλας του έθνους ζημίας, να παρηγορήσωσι την θλίψιν, να άρρωσι την δυστυχίαν και την άθλιότητα, να επανορθώσωσι τὰς άπωλείας τὰς εντός του έθνους; και δέν είναι σήμεραν άκατανόητον ότι άνατρέφομεν με μυρίας φροντίδας και δαπάνας τό ήμέτερα τέκνα συμφώνως προς τὰς απαιτήσεις της πολιτείας, της εκκλησίας και του σχολείου, ίνα ιδώμεν αυτὰ μετ' άλλων άγόμενα εἰς τό σφαγείον και παρακαλώμεν τον Θεόν υπέρ της σωτηρίας των προσφιλεστατών ήμῶν όντων, διότι η πατρίς εκάλειεν αυτὰ εἰς τὰ όπλα κατά τινος έχθρου, όστις έγεινε τοιούτος διότι — έτυχε να ήνε παρών και ν' άπειλή τὰ σύνορά μας, μηδόλωις προκληθείς μηδὲ βλαβείς ύφ' ήμῶν; Και όμως ούτως έχει: με τὰς περι διεθνούς δικαίου αρχάς μας επέσαμε τόσο έξω, με τους πολεμικούς έξοπλισμούς μας επήγαμε τόσο εμπρός, ώστε δέν χρειάζονται πλέον πολλά καρώματα, ούτε εἰνε πλέον άνάγκη τηρήσεως των πατροπαράδοτων τύπων προς κήρυξιν πολέμου — ώστε ο διοικῶν τό δια των συνόρων εισελαύνον στρατευμα φέρει μεθ' έαυτου την κήρυξιν του πολέμου εν τῷ θυλακίῳ του! Ο πόλεμος λοιπόν εἰνε καθ' εκάστην ήμέραν διεθνὲς ένδεχόμενον, πιθανόν, αναπόφευκτον σύμβαμα, και ως έχουσι νῦν τὰ στρατιωτικά δύναται σήμεραν ο μαθητής της τρίτης τάξεως του γυμνασίου να μεταβῆ εκ της παραδόσεως εἰς την οίκίαν με τον Δημόσθενή του, και να προσκληθῆ αύριον εἰς τον στρατόν ίνα μετά ενός μηνός στρατιωτικά γυμνάσια παραταχθῆ μετά του πατρός του έναντίον του έχθρου! Έγειναμεν λοιπόν στρατιωτικοί άποικοι, έχοντες τό όπλον πάντοτε πρόχειρον, απολαύοντες της ειρήνης, ως οι μαθηταί απολαύουσι των διακοπῶν του σχολείου, πληρώνοντες τον μόλις περατωθέντα πόλεμον δι' άκαταπαύστου και πολυμύχθου εργασίας προς επανόρθωσιν των καταστραφέντων, πληρώνοντες τον άείποτε επικείμενον πόλεμον εκατομμύρια επί εκατομμυρίων καταναλίσκοντες εἰς στρατιωτικούς έξοπλισμούς, και μηδέποτε αναπαύομενοι άλλὰ διηνεκῶς μοχθοῦντες και βασανιζόμενοι ως οι μύρμηκες των όποιων αι φωλαεαι καθ' εκάστην ανοικοδόμησιν καταπατοῦνται πάλιν και καταστρέφονται!

Γινώσκω κάλλιστα, ότι πᾶν ότι λέγεται κατά του πολέμου, κατά του φοβερού τούτου ιστορικού εθίμου της αίματηράς των έθνῶν διαμάχης, λέγεται τό δὴ λεγόμενον εἰς τον άερα. Γνωρίζω προς τούτοις μίαν μόνην μικράν κοι-

νόητα, της οποίας η έσωτερική θέσις εἰνε ετι χειροτέρα της ήμετέρας δηλ., την των Μανιατών εν Πελοποννήσῳ, παρά τοῖς όλοις η του αίματος εκδίκησις καταστρέφει πάντας τους δεσμούς, και των όποιων αι οίκιαί εἰναι φρούρια, εν οἷς κρύπτονται οι Μανιάται υπό τὰ παράθυρα και πυροβολοῦσι κατά των γειτόνων, άμα ως οὔτοι προβάλωσι τὰς κεφαλὰς εἰς τὰ ιδικά των παράθυρα. Υπό την έποψιν ταύτην εἰνε κάπως παρήγορον, ότι κατά τον προσεχῶς ίσως προσδοκώμενον πόλεμον θ' αποδειχθῶσιν αδύνατοι αι περαιτέρω τούτου είδους σφαγαί. Ο πόλεμος θ' αναγκασθῆ τρόπον τινά να επιστρέφῃ άπρακτος εἰς τὰ ίδια! Θα συμβῆ δηλαδή εἰς ήμᾶς, ότι συνέβη εἰς εκείνον, όστις ήγόρασε γιγαντιαίαν τινά θεωρητικὴν άτμομηχανήν χωρίς να έχη αρκετούς εσπαρμένους άγρούς, όπως ίκανοποίησιν την εργατικὴν της δύναμιν! Εἴτε όρθῆ εἴτε έσφαλμένη εἰνε η γνώμη των αισιοδόξων εκείνων φίλων του πολέμου, ότινες ισχυρίζονται ότι ο πόλεμος εἰνε δια τὰ έθνη σωτηρία άνάγκη, ωφέλιμωτάτη φλεβοτομία, η των άλλων εκείνων όστινες θεωροῦσιν αναγκαίους τους πολέμους ως έμποδίζοντας την υπερωξήσιν του πληθυσμού, διότι εκαστος άνθρωπος έχει την ανόητον επιθυμίαν να μένη προσκεκολλημένος εἰς τό πάτριον έδαφος, άντι να μεταβαίη εἰς τὰ ενδοτέρα της Αφρικῆς και να πίπῃ θύμα του πυρετού — τό βέβαιον εἰνε ότι, και άν άκόμη ο πληθυσμός επ' όλης της επιφανείας της Ευρώπης συνεπικνοῦτο επί τοςούτον ώστε εἰς εκαστον τετραγωνικόν μέτρον να κατοικῆ και εἰς άνθρωπος, δέν θα ήμεθα επί τέλους άρκετοί ώστε με τὰ σώματά μας να χορτάσωμεν την όρεξιν της γιγαντιαίας ταύτης πολεμικῆς άτμομηχανῆς κατά την διάρκειαν των μέχρι τούδε βραχυτάτων στρατειῶν.

Έν βλέμμα επί της άφελείας — αν δύναμαι να εκφρασθῶ ούτως — μεθ' ης διεξήχθησαν οι άμέσως προηγούμενοι, κατά την τελευταίαν τριακονταετίαν, πόλεμοι θα μάς δείξῃ πόσον μεγαλοφυεῖς άνθρωποι εἰμεθα εν συγκρίσει προς την προτέραν γενεάν και πόσην αυταπάρησιν και άφιλοκέρδειαν έχομεν ήμεῖς, όστινες εφεύρομεν τό ανώδυνον και αναίμακτον μέσον να θανατώνωμεν τὰ βῦδια δια του ήλεκτρισμοῦ, ενῶ δια τον έαυτόν μας, δια τὰ παιδιά μας εφευρέσκομεν πάντα τὰ σκληρότατα μέσα του θανάτου, άτινα δύναται να εφευρεθῶσι, και μέχρι τούδε εφθάσαμεν εἰς τό ένδοξον αποτέλεσμα, εἰς την μεγαλοφυά εφεύρεσιν, δια της οποίας τρεῖς πυροβολισταί δύναται να έξολοθρευθῶσιν εντός άλλων πρωτολέπτων τρία όλόκληρα τάγματα.

Δέν εἰνε δικαίον να ζηλεύωμεν τὰ βῦδια; Και διατι άρα γε δέν εσκέφθησαν οι μεγαλοφυεῖς εφευρέται του όλέθρου και της καταστροφῆς να εφεύρωσι και δι' ήμᾶς ήλεκτρικὰς συσκευάς, όπως έξαπλώνωμεν δι' ήλεκτρικῶν κρουσμάτων επί στεγνῶν πεδίων τους καθ' ήμῶν προχωροῦντας έχθρούς; Μη πως δέν ίσχυε μέχρι τούδε η ψευδοθητική αρχή εν πολέμῳ, ότι δῆθεν σκοπός αυτου εἰνε να καθιστῶμεν όσον τό δυνατόν περισσοτέρους άντιπάλους ανικάνους προς μάχην; και δύναται άρα η αρχή αυτη να θεωρηται ισχύουσα, ετι και σήμεραν, μετά τὰς ήδη εφευρεθείσας καταστρεπτικὰς μηχανάς, ενῶ εἰνε πασίγνωστον ήδη ότι και κατά τὰ πρότερον „ανεπαρκῆ“ μέσα της σφαγῆς εἰς μεγαλητέρας τινὰς μάχας υπήρχεν έλλειψις ιατρικῆς βοήθειας, ούτως ώστε, άφοῦ κατηνάζετο η ματωδῆς άπανθρωπία και βαρβαρότης της μάχης, οὔτε οι έπιδεσμοι έξήρκουν οὔτε οι ιατροί επροφθάνον να συρράπτωσι τὰ μέλη των τραυματιῶν η ν' αποκόπτωσι δια των χειουργικῶν εργαλείων εν όλη τῇ φιλανθρωπία και αυτών των έχθρῶν τους βραχιόνας και τους πόδας!

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΛΟΥΙΖΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΗΓΚΗΨ ΓΟΥΓΙΕΛΜΟΣ.

Κατά την έλατογραφίαν του Rudol Eichstedt.

πατρός τεταραγμένη. Τὸ πρῶν εὐθυμον καὶ παιδρὸν κορῶσιον εἶχε μεταβληθῆ εἰς σκυθρωπὴν καὶ σύννου νεάνιδα . . . Ὁ δυστυχὴς γέρον ἐβυθίζετο τεθλιμμένος εἰς παντὸς εἶδους εἰκασίας καὶ υποθέσεις, ὅπως ἀνεύρη τὰ αἰτία τῆς αἰφνιδίας ταύτης μεταβολῆς, καὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀορίστων φόβων. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην διεκώπη εἰς τὰς σκέψεις του ταύτας διὰ τῆς ἐπισκέψεως ἐνδὲ ἀρχαίου, παιδικοῦ του φίλου, ὅστις ἔφερε τὴν λυπηρὰν ἐξήγησιν τοῦ ἀπασχολοῦντος αὐτὸν ζητήματος.

„Ἐρχομαι νὰ σὲ λυπήσω μὲ μίαν εἰδήσιν, φίλε μου Ἰουσοῦφ“, εἶπεν ὁ φίλος εἰσελθὼν. „Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐδίσταζον νὰ ὀμιλήσω, ἀλλ' ἡ φιλία μὲ ἀναγκάζει νὰ σοῦ κάμω μίαν λυπηρὰν ἀνακοίνωσιν, ἡ ὁποία ἴσως εἰμπορεῖ ἀκόμη νὰ προλάβῃ μὲγα τι δυστύχημα.“

„Δι' ἐμέ;“

„Διὰ σὲ καὶ διὰ τὴν θυγατέρα σου.“

„Τὴν θυγατέρα μου; πῶς κίνδυνος εἰμπορεῖ νὰ ἀπειλῇ τὴν θυγατέρα μου; λέγε.“

„Δὲν παρετήρησες, ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου ἔχει ὑποστῆ μεγάλην μεταβολὴν εἰς ὅλην τὴν συμπεριφορὰν;“

„Λοιπὸν τί συμβαίνει;“

— „ . . . Ἐπειδὴ ἀγαπῶ τὴν θυγατέρα σου, ὡς ἰδίον μου τέκνον, προσεπάθησα νὰ μάθω τὸ αἴτιον τῆς μεταβολῆς αὐτῆς, ἥτις καὶ σὲ ἀνησυχεῖ μεγάλως, θεωρῶ δὲ καθήκον μου νὰ σοῦ ἀνακοινώσω ὅ,τι ἔμαθα, διὰ νὰ λάβῃς τὰ μέτρα σου . . .“

— „Οἱ λόγοι σου μ' ἐμβάλλουν εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν. Λέγε, τί συμβαίνει;“

— „Πτωχὲ μου φίλε! θέλεις νὰ σοῦ ὀνομάσω τὴν ἀσθένειαν, ἐκ τῆς ὁποίας πάσχει ἡ κόρη σου; — ὄνομα, τὸ ὁποῖον μαγεύει τὰ ὄψα καὶ διεγείρει καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἐθεωροῦμεν ἐσβεσμένα. — Ἡ ἀσθένειά της ὀνομάζεται ἔρωσι! Ἡ Γαλιᾶνα ἀγαπᾷ, καὶ διὰ τοῦτο εἶνε σκυθρωπὴ καὶ σύννου.“

Ἄν κεραυνὸς ἐνέσκηπτε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ γέροντος Ἰουσοῦφ, δὲν θὰ προῦξεναι εἰς αὐτὸν ἰσχυροτέραν ἐντύπωσιν ἢ ἡ εἰδήσις αὐτῆ. Ὁρῶς, καὶ μὲ εὐρέως ἠνεωγμένους ὀφθαλμούς παρετήρηε ὁ γέρον ἀτενῶς τὸν φίλον του. Πᾶν ἄλλο περιέμενε ν' ἀκούσῃ ἢ ὅτι ἡ θυγάτηρ του ἠδύνατο νὰ ἀγαπᾷ ἄλλον τινὰ πλὴν αὐτοῦ. Καὶ τίνος πράγματος ἐστέρειτο πλησίον αὐτοῦ εὐρισκομένη; Δὲν τὴν περιέβαλλε μὲ πᾶν ὅ,τι ἡ καρδιά της ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμῆσῃ; Δὲν ἦτο αὐτὴ μόνη τὸ εἶδωλον τῆς λατρείας του; Δὲν ἐπεδίωκεν ὀλοφύχως τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατρὸς του; . . . Καὶ ὅμως ὁ δυστυχὴς πατήρ, ἀφοῦ ἐσκέφθη ὀλίγον, ἠναγκάσθη νὰ ὀμολογήσῃ ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ φίλου του ἦσαν ὀρθαί . . . Ἡ Γαλιᾶνα ἠσθάνετο ἤδη καὶ ἄλλο τι, πλὴν τῆς πρὸς τὸν πατέρα ἀγάπης. . . . Ὁλος ὁ κόσμος τῷ ἐφάνη ἔρημος, ἀνευ τῆς ἀποκλειστικῆς ἀγάπης, ἀνευ τῶν θωπειῶν τῆς θυγατρὸς του . . .

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ πατρικὸς οὗτος ἐγωϊσμὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ὁ γέρον ἀνυψώσας τὴν κεφαλὴν εἶπε πρὸς τὸν φίλον του:

— „Καλὰ λοιπὸν! Ἄν ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἡ Γαλιᾶνα προτιμᾷ τοῦ πατρὸς της, εἶνε καλὸς καὶ ἀξίος, τότε θὰ ἐνωθῶσι ἐνώπιον τοῦ Ἀλλάχ' καὶ ἂν οὗτος ἴδῃ εὐμενῶς τὴν θυσίαν μου ταύτην, τότε τὰ τέκνα τῆς θυγατρὸς μου θ' ἀποδώσωσιν εἰς τὰς τελευταίας μου ἡμέρας τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν τώρα ὑπὲρ αὐτῆς θυσιάζω . . .“

Μετὰ τινὰ στιγμὰς βαθείας σιγῆς, ὁ φίλος τοῦ γέρον-

τος, ὁ Ἄμρου, ὅστις ἐφαίνετο καλαιὼν πρὸς ἑαυτὸν, ὑπερηκόησας τέλος τοὺς διαταγμούς του εἶπε πρὸς τὸν Ἰουσοῦφ.

— „Δὲν ἤκουσες ἀκόμη ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ἀγαπητέ μου φίλε! Τὸ θλιβερώτατον πάντων, . . . θὰ τὸ ἀκούσῃς τώρα. Παρακάλεσε τὸν Ἀλλάχ, νὰ σοῦ δώσῃ τὴν δύναμιν νὰ ὑποφέρῃς αὐτὸ τὸ τραῦμα, καὶ νὰ ὑποταχθῆς ἀγογγύστως εἰς τὰς βουλὰς του . . .“

— „Οἱ λόγοι σου μοῦ σπαράσσουν τὴν καρδίαν . . . Τί φοβερώτερον δυστύχημα ἔχεις νὰ μοι ἀναγγείλῃς; Τὸ δυστύχημα τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς μου δὲν εἶνε ἀρκετὸν ἀκόμη; Λέγε γρήγορα . . .“

— „Ὁ οὐρανὸς σοὶ ἀρνείται τὴν ἱκανοποίησιν, νὰ θυσιασθῆς ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς σου, ἡ ὁποία ἐπισπάται τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀλλάχ ἐπὶ τῆς ἐναγοῦς κεφαλῆς της . . .“

— „Πῶς; τὸσον ἀνάξιος λοιπὸν, τὸσον ἀθλιος εἶνε ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ θυγάτηρ μου;“

— „Εἶνε πλέον ἢ ἀνάξιος καὶ ἀθλιος, διότι τοὺς ἀνάξιους καὶ τοὺς ἀθλίους δύναται ὁ Ἀλλάχ νὰ συγχωρήσῃ ποτέ, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου θ' ἀποστρέφεται πάντοτε μετὰ βδελυγμοῦ . . .“

— „Λέγε λοιπὸν, τί ἄνθρωπος εἶνε αὐτός;“

— „Εἶνε χριστιανός!“

Ἴνα φαντασθῆ τις τὴν φοβερὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸν Ἰουσοῦφ ἡ εἰδήσις αὐτῆ, πρέπει νὰ γνωρίζῃ πόσον ἐμπαθὴς ἦτο ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς κατὰ τὸν μεσαιῶνα καὶ πόσον ἐχθρικῶς διέκειντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀνήκοντες εἰς διάφορα θρησκευτάτα. Τὸ φρικωδέστατον ἄκουσμα, ὅτι ἡ μονογενὴς τοῦ θυγάτηρ, ἣν ἠγάπα καὶ ἐλάτρευε μετὰ τὸσαύτης στοργῆς καὶ τρυφερότητος, παρεδόθη ὀλοφύχως εἰς ἓνα μισητὸν καὶ ἀποτρόπαιον Χριστιανόν, καὶ τοιουτοτρόπως ἐχωρίζετο εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα δι' ἀγεφυρωτοῦ χάσματος ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς — ἡ εἰδήσις αὐτῆ ἐθανάτωνε τὸν Ἰουσοῦφ ἐντελῶς.

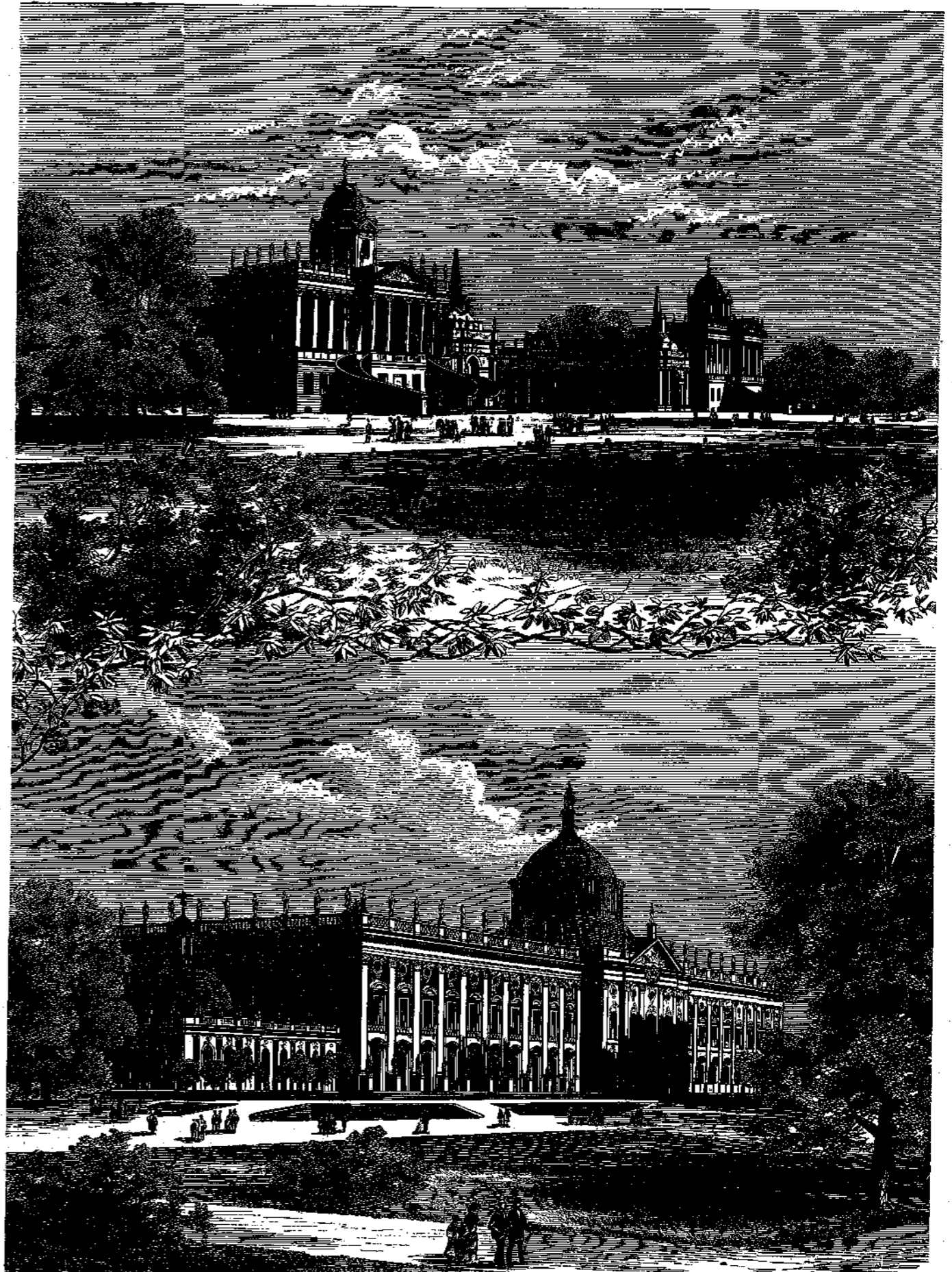
Ἐπὶ τινὰ χρόνον ἔμεινε ἀφωνος, ἀνευ δακρῶν, βεβουθισμένος εἰς ἄπειρον καὶ ἀνέκφραστον ἄλγος· εἶτα δὲ ὑψώσεν ἀποτόμως τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε μὲ φωνὴν τραχεῖαν καὶ τρέμουσαν ὑπὸ ἀγανακτήσεως: „Τὸ νέφος τοῦ πόνου διασκορπίζεται καὶ ἀφίνει αἴσχος εἰς τὸ πρόσωπόν μου καὶ μανίαν εἰς τὰ στήθη μου. Εἶσαι φίλος μου, καὶ δὲν εἰμπορεῖς νὰ μὲ προσβάλλῃς μὲ τίποτε. Εἶπέ μου ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ὅλα ὅσα γνωρίζεις περὶ τῆς δυστυχῆς θυγατρὸς μου, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως πειράζεται ὑπὸ πονηροῦ τινος πνεύματος. Μὴ φοβηθῆς νὰ μοῦ ὀμολογήσῃς τὴν ἀλήθειαν καθαράν. Ὁ Ἀλλάχ θὰ μοι δώσῃ τὴν δύναμιν νὰ σὲ ἀκούσω καὶ θὰ μὲ φωτίσῃ νὰ πράξω τὰ δέοντα.“

— „Ἐμαθα τὰ ἐξῆς: Τὴν νύκτα, ὅταν ὅλοι κοιμῶνται καὶ τὰ φῶτα εἶναι ἐσβεσμένα, ὑπερηδᾷ τὸν φραγμὸν τοῦ κήπου σου νεανίας τις, ὀπαδὸς τοῦ Σταυροῦ, καὶ κρυπτόμενος ὀπισθεν τῶν πυκνῶν δένδρων συναντᾷται ἐκεῖ μετὰ τινος γυναικός. Ὡς σκιαὶ περιφέρονται ἀμφότεροι ἐν τῷ κήπῳ, ἀνταλλάσσοντες λόγους ἐρωτικούς, μέχρις οὗ φωτισθῆ ὁ ὄριζον ὑπὸ τῶν πρώτων ἀκτίνων τῆς Ἡοῦς. Τότε ἀποχωρίζονται, ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους, καὶ μόνον ἡ ἐωθινὴ αὐρα ἢ τὸ κελᾶδημα τῆς ἀηδόνος ἐπαναλαμβάνει τοὺς ἐρωτικούς των λόγους.“

„Αὐτὸ μόνον γνωρίζεις;“

„Δὲν γνωρίζω περισσότερον.“

„Σὲ εὐχαριστῶ, Ἄμρου. Ἡ εἰδήσις σου μοῦ ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν, ἀλλ' ὅμως εἶνε καλλίτερον νὰ γνωρίζῃ τις τὸ ἐπιλείμενον δυστύχημα παρὰ νὰ ζῆ ἀμέριμος καὶ ἥσυχος,

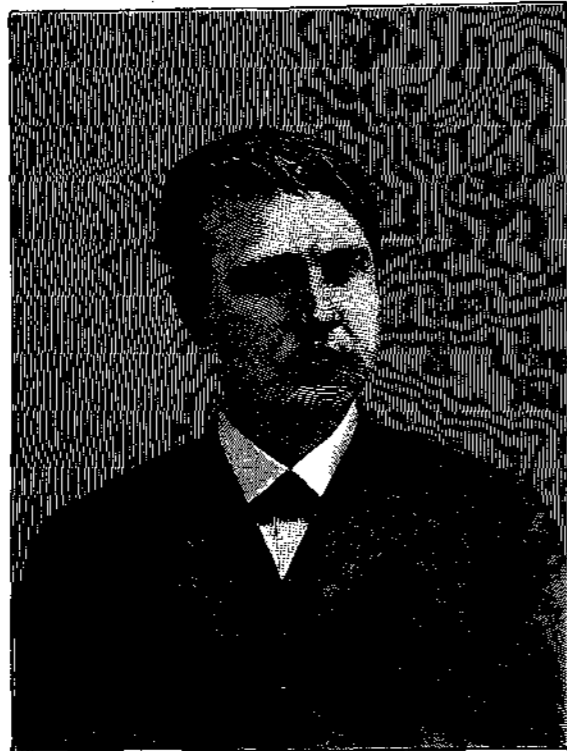

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΦΡΕΙΔΡΙΧΣΚΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ „COMMUNS“ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΤΣΔΑΜΗ.

βλέπομεν αὐτὸν τηλεγραφητὴν ἐν Πορτ-Ουράν, ἐνθα συν-επλήρωσεν ἐν πολλοῖς τὰς μελέτας του, βραδύτερον δὲ παρὰ μεγάλην τηλεγραφικὴν ἐταιρίαν.

Ἄλλὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἀκρίβητον εἶχεν ἤδη ἐπινοήσῃ ἐφευρέ-σεις τινὰς· δοὺς δὲ τὴν παραίτησίν του ὁ Ἐδισὸν ἰδρυσεν ἐν Μένλο-πάρκ τὸ περιώνυμον καταστὰν ἐργαστή-ριον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξήλθον αἱ θαυμάσιαι αὐτοῦ ἐπινοήσεις. Πρὸ μικροῦ δὲ ἀφείδ τὴν κατοικίαν ἐκεί-νην ἰδρυσεν εὐρὸ ἐργοστάσιον ἐν Ὁράνζη, ἐν ᾧ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἐργάζονται ἑκατοντάδες ἐπι-στημόνων καὶ λεγεῶνες ἐργατῶν. Ἡ νέα αὐτοῦ κατοικία περιγράφε-ται ὡς πραγματικῶς μαγικοῦ ὄνει-ρου, ὡς ζωοποίησις παραμυθίου τι-νὸς τῆς Χαλιμάς· ἡ ἀνεξάντλητος ἐφευρετικότης του διεκόσμησε τὴν οἰκίαν ἐκείνην διὰ μηχανημάτων ἐκ-πληκτικῶν. Ὡς μέγας τις ποιητὴς ἀσχολούμενος εἰς ἐκτενὲς ἔργον γρά-φει ἐν τῷ μεταξύ καὶ μικρὸν τι *sonnet* ἔρρυθμον καὶ ἑναρμόνιον, οὕτω καὶ ὁ Ἐδισὸν μεταξύ τῶν με-γάλων του ἐφευρέσεων ἐπινοεῖ μη-χανήματα ὅπως τῷ παρατίθεται ἡ τροφή του ἐν τῷ σπουδα-στηρίῳ του ἀνευ ἀνθρω-πίνης μεσο-λαβήσεως, οἷον διὰ μαγείας, μη-χανήματα πρὸς σύλλη-ψιν τῶν κλε-πτῶν. Οἱ ἀ-στεῖστοι τοῦ Σαίξπηρ εἶ-νε ποιήματα καὶ οἱ ἀστεῖ-στοι τοῦ Ἐδισὸν εἶνε ἐφευρέσεις.

Ἄλλ' ἐκ πασῶν τῶν ἐφευρέσεων τοῦ Ἐδισὸν ἡ μάλιστα διαφημι-σθεῖσα εἶνε ὁ φωνογρά-φος, ὃν μετ' ἀλαλαγμῶν θαυμασμοῦ ἐχαιρέτισε καὶ ἡ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, κατὰ δὲ τὴν ἐν Βε-ρολίῳ βραχείαν τοῦ Ἐδισὸν διατριβὴν ὁ πολὺς Dubois-Reymond ἐχαρκτήρισεν ὡς αὐτόγρημα θαυμάσιον (*geradezu bewundernswert*).

ΘΩΜΑΣ ΕΔΙΣΟΝ.

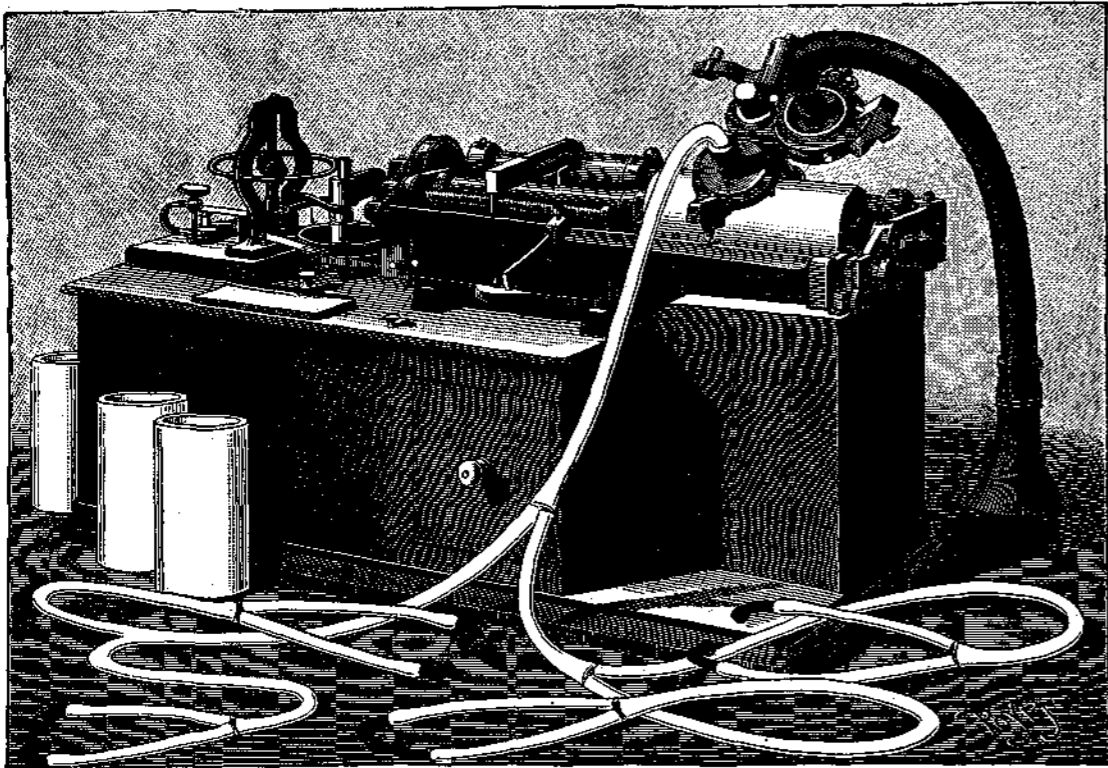
Ὁ φωνογράφος δὲν ἐγένετο δια μιᾶς ὡς ἔχει σήμερον. Ὁ Ἐδισὸν ἐφεῦρεν αὐτὸν πρὸ δαΐδεκα ἢ δέκα πέντε ἐτῶν, ἀλλ' ὁ φωνογράφος ἐκεῖνος ἦτο πολλῶ ἀτελέστερος, οἷον εἰ ἔμβρυον τοῦ νῦν. Καὶ ἐργάζετο μὲν ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἐδισὸν ὅπως καταστήσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς πρα-κτικῶς χρησιμώτερον, οἰκονομικώ-τερον καὶ ἀσφαλέστερον, ἀλλ' ἐρ-γάζετο συγχρόνως ἀκαταπονήτως καὶ εἰς τὸν φωνογράφον, κατὰ μι-κρὸν καὶ ἐπιμόχθως τελειοποιῶν αὐτόν, ἀντικαθιστῶν τὸ ἐκ ψευδαρ-γύρου περιβλήμα τοῦ κυλίνδρου διὰ κηρίνου καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπιφέρων μεταβολὰς.

Ὁ φωνογράφος ὡς ἔχει τανῦν σύγκειται ἐξ ὀρειχαλκίνου κυλίν-δρου ἐπικειμένου κεντρικοῦ ἄξονος, ὃν κινεῖ περιστροφικῶς ταχύτατα ἠλεκτρικὸν κινητήριον. Τὸν κύλι-δρον τοῦτον περιβάλλει κήρινος κοί-λος σωλήν, προσδεχόμενος τὰς ἠχη-ρὰς δονήσεις. Ὑπὲρ τὸν κύλινδρον εὐρίσκεται εἶδος κέρατος, εἰς οὗ τὸ βᾶθος ὑπάρχει λεπτότατον μεταλ-λινον διάφραγμα φέρον ὀξείαν ἀκίδα ἐφαπτομένην τοῦ κηρίνου κυλίνδρου.

Ἄνω τοῦ διαφράγματος ἀνοίγεται κωνοειδὲς ἀκουστικὸν κέρατος ἐνισχύ-ον τὴν φω-νήν καὶ καθ-ιστῶν ἐντο-νωτέρας τὰς δονήσεις αὐ-τῆς. Ὄταν τις ὀμιλῇ ἐν-τός τοῦ κω-νοειδοῦς ἀ-κουστικοῦ κέρατος ἠχη-τικακῶματα δονοῦσι τὸ διάφραγμα καὶ μετ' αὐ-τοῦ τὴν ἀκί-δα· αὕτη δὲ διέρχεται ἐπὶ τοῦ κηρίνου κυλίνδρου ἐντυποῦσα κοιλώματα μᾶλλον ἢ ἦ-τον βαθεῖα.

Διπλοῦν τινὰ σκοπὸν προτίθεται ὁ φωνογράφος, ἐνθεν μὲν νὰ εἰσδέχεται τὴν ἐντύπωσιν τῆς φωνῆς, ἐτέρωθεν δὲ ν' ἀναπαράγῃ τὴν φωνὴν κατὰ τὴν ἐντύπωσιν ἐκείνην.

Μεγίστη ἀνομολογεῖται ἡ χρησιμότης τοῦ φωνογράφου, ἐν πρώτοις δὲ φαίνεται ὅτι μέλλει ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς

Ο ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΕΔΙΣΟΝ.

στενογράφους, ἀποθησαυρίζων μετὰ τῶν λέξεων καὶ τὴν φω-νήν τῶν ἀγορευόντων.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς ἴδιαν χρῆσιν φαίνεται προωρισμένους. Ρῆτωρ τις δύναται ν' ἀποστείλῃ πολλαχοῦ τὸν λόγον αὐτοῦ ἐντετυπωμένον ἐπὶ τοῦ κηρίνου κυλίνδρου. Διὰ τῆς ἐξόχου ἐφευρέσεως τοῦ Ἐδισὸν δύναται νὰ παρίσταται συγχρόνως πολλαχοῦ καὶ ν' ἀγορεύῃ ἐνώπιον χιλιάδων ἀκροατῶν, ἀφα-νὴς αὐτὸς καὶ καθήμενος ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του.

Ἐν τῷ ἐν Εἰδελβέργῃ συνεδρίῳ τῶν φυσιοδιφῶν ὁ ἀντι-πρόσωπος τοῦ Ἐδισὸν Βάγκεμαν ἐξηγῶν πρὸς τὸν μέγαν δούκα τῆς Βάδης τὸν μηχανισμόν τοῦ φωνογράφου (ἀνέλαβε δὲ τοῦτο ὁ Βάγκεμαν διότι ὁ Ἐδισὸν πλὴν τῆς μητρικῆς γλώσσης οὐδεμίαν ἄλλην γινώσκει) εἶπε δεκνύων κηρίνον τινα κύλινδρον·

— Εἰδὼ εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Βίσμαρκ!

Καὶ ὁ μέγας δούξ καὶ πάντες ἐκυψαν μετὰ περιεργίας νὰ ἴδωσι τὸ λευκὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα τὸ φυλάττον καὶ ἀνα-παράγον, κατὰ βούλησιν τοῦ κινούντος τὸν κύλινδρον, τὴν φωνὴν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Γερμανίας.

Πράγματι, ὡς μέχρι τοῦδε διαφυλάττονται ὡς πολύτιμα κειμήλια τ' αὐτόγραφα ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἢ προσφιλῶν προσ-ώπων, τοῦ λοιποῦ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρῶμεν αὐτὴν τὴν φωνήν, οἷον εἰ ζῶσαν πνοήν τοῦ στόματος τῶν μεγάλων ἢ ἀγαπητῶν ὄντων ἀτίνα ἀφῆρασαν ὁ τάφος. Χάρις εἰς τὸν Ἐδισὸν τὸ μνῆμα δὲν θὰ παραλαμβάνῃ πλέον καθ' ὀλο-κληρίαν τοὺς ζήσαντας. Καὶ θὰ ἰδρυσῶσι τότε δημόσια μουσεῖα, καὶ οἰκογενειακὰ ἔτι, περιλαμβάνοντα τοιοῦτους πολυτίμους κυλίνδρους!

... K.

1. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ (σελ. 305).

2. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΛΟΥΙΖΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΟΥ-ΛΙΕΑΜΟΣ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Rudolf Eichstedt (ἐν σελ. 309). (Ἰδ. ἀρ. 3, ἔτος Ε', σελ. 41 καὶ 45.)

3. ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΦΡΕΙΔΡΙΧΣΚΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑ-ΛΑΤΙΑ „COMMUNS“ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΤΣΔΑΜΗ (ἐν σελ. 313).

Τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκεῖνο οἰκοδόμημα τῶν πρῶσσικῶν Βερσα-λιῶν, ἐν ᾧ ἐγενήθη ἡ μέλλουσα ἡμῶν βασίλισσα, ἡ Α. Α. Υ. πριγκίπισσα Σοφία, γνωρίζομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀνα-γνωσταῖς ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ. Τὸ μέγαρον Φρειδριχσκρον, ἔπερ ἀρχικῶς ἐκαλεῖτο „Νέον μέγαρον Φρειδερίκου τοῦ Με-γάλου“ εἶτα δὲ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὠνομάζετο ἀπλῶς „Νέον παλάτιον“, εἶνε τὸ λαμπρὸν καὶ περιφανὲς ἐκεῖνο οἰκο-δόμημα, τὸ ὁποῖον Φρειδερίκος ὁ Μέγας μετὰ τὴν ἐν Οὐβερ-τουπόλει (Hubertsburg) εἰρήνην ἐν ἔτει 1763 μέχρι 1769 ἀνήγγελεν ἵνα δεῖξῃ εἰς τὸν κόσμον, κατὰ μὲν τοὺς ἰδίους του εἰρωνικὸς λόγους, ὅτι ἐκράτησε τὸ τελευταῖον λεπτὸν ἐν τῷ θυλακίῳ του, πράγματι δὲ ὅπως παράσχῃ ἐργασίαν καὶ τροφήν εἰς τοὺς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυθέντας στρατιώτας. Ἐκεῖ ἐγείρεται ὑπερφάνως τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Brüning κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ περιφήμου παλαδίου ἐκεῖ ἐκ-τείνονται πλείονες τῶν διακοσίων μεγαλοπρεπεστάτων αἰθου-σῶν καὶ πολυτελεστάτων δωμάτων ὑπὸ τὸ βασιλικὸν στέμμα, ὅπερ βαστάζουσιν αἱ τρεῖς Χάριτες ἐπὶ τοῦ θόλου ὑπεράνω τοῦ ἀετώματος, ἐνῶ παρὰ τῇ ἐτέρᾳ τοῦ κτιρίου πλευρᾷ ὑπε-ράνω τοῦ κυρίου θρῆνου ὁ πρῶσσικὸς ἀετὸς ἀναπεταννύει τὰς ἰσχυρὰς αὐτοῦ πτέρυγας. Τινὲς τῶν μεμνημένων ἰσχυ-ρίσθησαν, ὅτι αἱ τρεῖς Χάριτες οὐδὲν ἄλλο παριστάσι κυρίας εἰ μὴ τὰς τρεῖς ἐχθρὰς τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου, τὴν Μαρίαν Ὑθρεσίαν τὴν Αὐστριακὴν, τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας Ἐλισάβετ καὶ τὴν Μαρκησίαν Πομπαδοῦρ, συμβολικῶς δὲ σημαίνει τὸ σύμπλεγμα ἐκεῖνο ὅτι πᾶσαι αἱ προστάθειαι τῶν τριῶν τούτων γυναικῶν ἐχρησίμευσαν μόνον εἰς τὸ νὰ ἐδραι-ώσωσιν ἔτι στερεότερον τὸ πρῶσσικὸν βασιλικὸν στέμμα.

Ὅλη ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ρυθμοῦ βασιλικῆς (τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου ΙΕ') ἀπαστράπτει ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κτι-ρίου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἔχει 322 παράθυρα, δι' ὧν καθ-ίστανται πανταχόθεν περίοπτα τὰ μαγευτικὰ περιχώρα τῆς Ποτσεδάμης. Τὰ πρόσγεια δώματα καὶ αἱ πτέρυγες τοῦ κτι-ρίου περικοσμοῦνται ἐξωθεν ὑπὸ 425 μαρμαρίνων ἀγαλμά-των, ἐνῶ εὐρύταται ἀψίδες αἰμασιῶν, σφαιροειδεῖς ἀκαναῖαι, ὑελοσκοπεῖς πορτοκαλλεῶνες καὶ μαρμαρίνοι ἔρμαϊ ἀποτε-λοῦσι τοὺς ἐκ τοῦ κήπου ἀγοντας διαδρόμους. Ὅπισθεν τοῦ μεγάρου ἐκτείνεται τὸ στρατιωτικὸν πεδίον καὶ παρ' αὐτῷ ὑφύονται τὰ δύο ἰδιόρρυθμα οἰκοδομήματα με τὰς εὐρείας καὶ περικαμπεῖς λιθίνας κλίμακας, ἀτίνα παρίστανται εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἡμετέρας εἰκόνας, καὶ τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν „Communs“ (κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ὁμώνυμων κτιρίων τοῦ ἐν Βερσαλίας μεγάρου), ἐχρησίμευσεν δὲ ἄλλοτε ὡς κατοικία τῶν αὐλικῶν ἵπποτων. — Ὁ μέγας πρόδομος (vestibule) ἐκ σιλεσιακοῦ μαρμάρου, ἡ δι' ὀστρεῖνων τεχνουργημάτων κεκοσμημένη αἰθουσα καὶ ἡ μαρμαρίνη στοά, αἱ πομπικαὶ αἰθουσαι τοῦ Μεγάλου τῆς Πρωσσίας βασιλέως, αἱ αἰθουσαι τῶν ξένων κτλ. κτλ. τὰ πάντα εἶνε πλήρη πολυτιμοτάτων ἐπιπλων, σπανιωτάτων κειμηλίων, θαυμασιωτάτων ἀριστοτε-χνημάτων τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς, τιμαλφεστά-των μνημείων καὶ ἀναμνήσεων. Εἰσέτι εὐρίσκονται ἐπὶ θρο-νίων ἐστημέναι προσωπογραφίαι, ὡς λ. χ. ἡ εἰκὼν τοῦ αὐτο-κράτορος Ἰωσήφ καὶ ἡ τῆς ἐκλεκτέρας τῆς Σαξωνίας Μα-ρίας Ἀντωνίας· Ὅσακις ὁ μέγας Φρειδερίκος ἤθελε νὰ ἐν-δείξῃ ἰδιαιτέραν τιμὴν εἰς τοὺς φίλους του, δὲν ἀφινε τὰς εἰκόνας των ἀνηρτημέναις εἰς τὸν τοίχον, ἀλλ' ἴστανεν αὐτὰς ἐπὶ θρονίων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς.

Ἄδυνατοῦμεν νὰ εἰσαγάγωμεν διὰ τῆς γραφίδος τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς τὰ ἐνδότερα δώματα τοῦ θαυμασίου τούτου μεγάρου, ἐν οἷς ἀπαστράπτει πᾶσα ἡ καλλονὴ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς τέχνης καὶ τοῦ πλοῦτου, ἐνῶ ἀφ' ἐτέ-ρου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ κτιρίου καλλονῶν ὀμιλεῖ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν εὐγλωττότερον πάσης περιγραφῆς.

Ο ΚΕΦΑΛΟΠΟΝΟΣ.

Η κεφαλαλία είτε κεφαλόπονος εινε συνθέστατον και τοσοῦτω μᾶλλον δυσᾶρεστον ἐνόηγμα, καθ' ὅσον οὔτε ὑπὸ τῶν περιστοιχιζόντων τῶν πάσχοντα οὔτε ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ θεωρεῖται ἄξιον τοῦ ἐνδιαφερόντος και τῆς μεριμνῆς ἐκείνης, ης ἀξιοῦνται τὰ λοιπὰ νοσήματα. Και ὅμως τὸ ἐνόηγμα τοῦτο, ὅπερ καταλαμβάνει τὸ εὐγενέστατον και πολυτιμώτατον πάντων τῶν ἡμετέρων ὀργάνων, και ὅπερ καθιστᾷ ὑλοεργᾶν τὴν πηγὴν τῶν ὑψίστων ἡμῶν ἡδονῶν και εὐγενεστάτων ἀπολαύσεων, εἶνε, εἴπερ τι και ἄλλα, ἄξιον τῆς συντονιστικῆς προσοχῆς και τοῦ πλείστου ἡμῶν ἐνδιαφερόντος. Ἄλλως τε, ἡ θεραπεία τῆς κεφαλαλίας δὲν εἶνε πλεόν τοσοῦτον δυσχερῆς, ὡς πρότερον, ἀφ' ἔτου γινώσκομεν ὅτι ἡ νόσος αὕτη δὲν ἔχει πάντοτε μίαν και τὴν αὐτὴν μορφήν ἀλλὰ περιλαμβάνει διαφόρους τύπους, ἐκ διαφόρων αἰτιῶν προερχομένου.

Ἄλλ' ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις γραμμαῖς δὲν προτιθέμεθα νὰ συστήσωμεν ἀπλῶς τὰ ἱατρικὰ μέσα πρὸς θεραπείαν τῆς κεφαλαλίας, καθ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων συμβουλῶν προερχοῦνται μᾶλλον παρενοήσεις και καταχρησεῖς ἢ πραγματικὴ ὠφέλεια, ἀλλὰ σκοποῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὰ αἰτία τοῦ ἐνοχλητικοῦ τούτου νοσήματος και νὰ ὑποδείξωμεν τὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν, τοῖσδ' ὅπερ θεωροῦμεν ἀσφαλέςτερον και ὠφελιμώτερον.

Ἐκ τῆς συνθέστατα αἰτία τῆς κεφαλαλίας ἀνήκουν ἡ χλωρώσις και ἡ ἀναιμία. Αἱ νόσοι αὗται, σπανιῶτα διαγνωσκόμεναι, πλείστακις δὲ παρενοούμεναι ἕνεκα τῆς ἀπατηλῆς ἐρυθρότητος τῶν παρειῶν, ἥτις προσελεύεται ὑπὸ τοῦ εὐρεθίστου νευρικοῦ συστήματος, κυμαίνονται ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν αὐτῶν μεταξὺ Σκύλλας και Χαρυβδεωσ: Ἄλλοι μὲν νομίζουσι ὅτι ἀσφαλέστατα ἀπαλλάσσονται τῆς χλωρώσεως ἡ ἀναιμίας, καταπινοῦντες σιδηροῦχα φάρμακα ὑπο οἷαν δῆποτε μορφήν και εἰς ἄσπιν δῆποτε ποσότητα, ἄλλοι δὲ πάλιν ἀποδοκιμάζουσι κατ' ἀρχὴν και ἀπορρίπτουσι τὴν δια σιδήρου θεραπείαν, ὡς φθείρουσαν τοὺς ὀδόντας και ἄλλας παρεμμερεῖς βλάβας ἐπιφέρουσαν. Ἐπειδὴ ἀμφότεροι αἱ γνώμαι αὗται εἶναι ἐπ' ἴσῃ ψευδεῖς και ἀπατηλαί, ἡ θεραπεία, ὡς εἰκόσ, ἀποτυγχάνει. Ἡ χλωρώσις και ἡ ἀναιμία δὲν ἐκδηλοῦνται πάντοτε διὰ τῆς ἀσπρότητος τοῦ προσώπου, διότι πολλάκις, ὡς ἀνωτέρω ὑπεδείχθη, ὁ χλωρῶσις και ὁ ἀναιμῶς δύναται νὰ ἔχη ἐρυθρὰς τὰς παρειὰς. Τὰ παρῶσινα ὅμως συμπτώματα τῆς χλωρώσεως και ἀναιμίας εἶναι ἡ ἀδυναμία, ἡ εὐκόλως ἐπερχομένη κόπωση, ὁ καρδιακὸς παλμὸς, ἡ δύσπνοια ἐν ἐλάτῃ τοῦ σώματος κίνησι. Ὅταν τὰ συμπτώματα ταῦτα δὲν ἀφανίζονται διὰ τῶν κατωτέρω ὑποδειχθέντων μέτρων, εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἱατρικὴ συμβουλή.

Ἐτέρα τῆς κεφαλαλίας αἰτία εἶνε ἡ νευρασθενία, ἥτοι ἡ ἐξασθένεισι τῶν νευρῶν, ἡ μάλιστα αὕτη τῶν ἡμετέρων χρόνων, ἡ συχνότατα δὲ προερχομένη ἐξ ὑπερβολικῆς τοῦ πνεύματος ἐργασίας και καταπονήσεως, ἐξ ἀγρυπνίας, ἐκ διαρκῶν ψυχικῶν ταραχῶν, και ἐν γένει ἐκ τῆς ἀτάκτου και ἀκανονιστοῦ διαίτης. Ἀδικίαι ἡ νευροπάθεια θεωρεῖται ὡς ἐπακολούθημα τῆς πολυτελείας και τοῦ ἀβροδαίτου βίου· διότι ἡ νόσος αὕτη πολλάκις βασιλεύει και ἐν τῇ πενήτῃ τοῦ χωρικοῦ καλῆς και ἐν ταῖς ἐλεεινῶς τῶν ἐργατῶν κατοικίαις, καθ' ὅσον μάλιστα τὰ προμνημονευθέντα αἰτία τῆς νόσου ἐπιρρωννύονται διὰ τῆς πενίας και τῆς ἀνεπαρκούς τροφῆς. Τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς νευρασθενίας εἶναι τὸ εὐερέδιστον, ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀποχαίνωσις, ἡ ἀθυμία, ἡ πρὸς τὴν συνήθη ἐργασίαν ἀποστροφή, ἡ ὑπογονδριακὴ και μελαγχολικὴ διάθεσις.

Ἡ ἀναιμία και ἡ χλωρώσις συνοδεύονται σχεδὸν τακτικῶς ὑπὸ τῶν διαταραχῶν, οἷον κακοστομαχίας και δυσκοιλιότητος, αἰτινες και μόναι, αὗται καθ' ἑαυτάς, δύναται νὰ προξενήσωσι κεφαλαλίαν εἰς ἄλλωσ ὑγιεῖς ἀνθρώπους. Πρὸ πάντων ἡ δυσκοιλιότητι συνοδεύεται τοσοῦτον συχνὰ ὑπὸ κεφαλαλίας, ὥστε οἱ κατασκευασταὶ λαπακτικῶν φαρμάκων κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος (οἷον Morrisonpillen, Brands Schweizerpillen κ.τ.τ.) εἶνε τὰς δεκλάμασ των ἐξαίρουσι πρὸ πάντων τὴν ἱαματικὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων τούτων κατὰ τῆς κεφαλαλίας. Οἱ ἔχουσι πράγματι τὴν δύναμιν ταύτην, εἶνε ἀναμφισβήτητον, και ἂν τὰ φάρμακα ταῦτα ἴστρον μόνον τὴν δυσκοιλιότητα, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσιν ἄλλας εἰς τὸν ὄργανισμὸν βλάβας, οὐδεὶς ἱατρός δὲ τὰ καταδικάζει. Δυστυχῶσ ὅμως, ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν φέρουσι ῥιζικὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν, ἐρεθίζουσι και τὸ ἐντερον και αὕτω δύναται ἐν τῇ ἀρχῇ πλείστων μὴ ἐγκαίρως διαγνωσθεῖσῶν νόσων νὰ ἐπιφέρωσι σοβαρὰν βλάβην.

Ὅμοιαν τινὰ κατὰπτωσιν τῶν σωματικῶν λειτουργιῶν διαβλέπομεν ἐν τῇ ἀνεπαρκείῃ τοῦ αἵματος κυκλοφορίας, ὅφ' ἡς πάσχουσι συνθέστατα οἱ καθεστῶτον βίον διάγοντες. Ἐκ τῆς σμικρῆς και ἀνεπαρκούς κινήσεως τοῦ σώματος γίνεται ἀσθενῆς ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἡ δὲ ἐξασθένεισι αὕτη ἐκδηλοῦται ἄλλοτε μὲν διὰ κεφαλαλίας, σκοποδιῶν, βόμβου τῶν ὠτων, βάρους τῆς κεφαλῆς, διωγκωμένου (φουσκωμένου) προσώπου, βάρους ἔπνου ἡ αὐπνίας, ἄλλοτε δὲ διὰ ῥίγους τῶν ποδῶν και τῶν χειρῶν, ἐξοιδήσεως και ἀδυναμίας τῶν σκελῶν, εὐρύσεως τῶν ἀρτηριῶν, κνησμοῦ ἡ μυρμηκιάσεως και εὐκόλως ἐπερχομένης νερκώσεως τῶν μελῶν. Πάντα τὰ ἐνοχλητικὰ ταῦτα δίδουσι πολλὰς ἀφορμὰς εἰς ὑπογονδριακὰς διαθέσεις και φόβους, εὐτυχῶσ ὅμως ἀφανίζονται ταχέως ἀμὰ ὡς ἐνδυναμωθῆ διὰ λελογισμένης διαίτης ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος· πρὸς τοῦτο δὲ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἶνε ἡ τακτικὴ και κανονικὴ τοῦ σώματος κίνησις εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν τῆς κεφαλαλίας και τῶν συμπαρομαρτούντων αὐτῇ ἐνοχλημάτων εἶνε ἀναγκαῖα, πλὴν τῆς καταπολεμησεως τῶν ἀρχικῶν αἰτιῶν (τῆς ἀναιμίας, χλωρώσεως, νευρασθενίας κτλ.), τακτικὴ και σκόπιμος διαίτα, τῆς ὁποίας τὰ οὐσιωδέστατα στοιχεῖα εἶναι ἐν κεφαλῇ τὰ ἐξῆς: Ὁ ἀσθενῆς ὀφείλει νὰ κατακλίναται ἔνωρις (περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἑσπέρας) ἐν δωματίῳ εὐαερόῳ και καθαροῦ· ὁ ἐντελής ἀερισμὸς τοῦ κοιτῶνος εἶναι ὄρος ἀπαραίτητος. Ἡ ἀμέσως πρὸ τοῦ ἔπνου ἀνάγνωσις ἀπαγορεύεται. Περὶ τὴν ἕκτην ἡ τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς πρωίας ὁ ἀσθενῆς πρέπει νὰ πίνη ἐν ποτήριῳ θερμοῦ ὕδατος (1/2 ἕως 1/4 τῆς λίτρος) ἂν ὁμοῦ ἔχη κλίση πρὸς δυσκοιλιότητα, τότε ἀντὶ θερμοῦ πρέπει νὰ πίνη ἴσην ποσότητα ψυχροῦ ὕδατος. Ἀμέσως μετὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐγειρεται ἐκ τῆς κλίνης ταχέως και νὰ ἐπιχειρῆ μικρὸν τινα περίπατον ἐν καθαροῦ ἀέρι μετ' ἄξιον γοργόν. Ὁ περίπατος οὗτος, κατ' ἀρχὰς μὲν, ἂν ὁ πάσχων εἶνε ἀδύνατος, ἐπὶ τινὰ μόνον πρωτόλεπτα διαρκῶν, εἶτα δὲ ὁσήμεραι αὐξανόμενος, δύναται ἐπὶ τέλους νὰ παρατείνεται μέχρις ἡμισείας ἡ και μίας ὥρας. Συντελεστικώταται ὡσαύτως εἶναι αἱ μέτριαι γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, αἰτινες ὅμως και διὰ μόνου τοῦ περιπάτου δύναται ν' ἀντικατασταθῶσιν. Μετὰ τὸν περίπατον πρέπει ὁ πάσχων νὰ πίνη και ἕτερον ποτήριον θερμοῦ ὕδατος, μετ' ὃ δύναται ἡσύχως νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν συνήθη ἐργασίαν του. Ψυχρὰ ποτὰ και φαγητὰ ἐπιτρέπονται μέλις μίαν ὥραν μετὰ τὸν περίπατον, ἡ και βραδύτερον. Δεύτερος περίπατος μετὰ μεσημβρίαν εἶνε ὠφέλιμος, πρὸ πάντων ὅμως τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ ἔπνου εἶνε ὠφελιμώτατη ὀλίγη σωματικὴ ἀσκησις. Αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις οὐδέποτε πρέπει νὰ παρατείνωνται μέχρις καμάρου και καταπονήσεως. — Ἄν ἡ διαίτα αὕτη, ἐπὶ τινας τοὐλάχιστον ἑβδομάδας ἐφαρμοζομένη, δὲν ἰσχύσῃ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τῶν προμνημονευθέντων ἐνοχλημάτων, τότε εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἱατρικὴ βοήθεια.

Τὸ ἀναγκαῖώτατον πάντων ἐν τῇ κεφαλαλίῃ, καθ' ὃν χρόνον πάσχῃ τις ὑπ' αὐτῆς, εἶνε ἡ ησυχία. Ἄλλως τε, οὐδὲν ὠρισμένον μέσον δύναται νὰ συστήσωμεν. Ἄλλον μὲν ὀφελοῦσι τὰ ψυχρὰ, ἄλλον δὲ τὰ θερμὰ καταπλάσματα· ὁ μὲν εὐρίσκει ἀνακούφισιν πίνων ἐν ποτήριον οἴνου, ὁ δὲ λαμβάνων ἐν μικρὸν κοχλιῶριον μαγειρικὸν ἔλαιον· ἱκανὴν δὲ, εἰ και στιγμιαίαν, ὀφέλειαν παρέχουσι και τὰ γνωστὰ φάρμακα (κινίνη, κωφεΐνη, βρογκάλιον κτλ.) ἔτι δὲ και τὰ νεώτερα (ἀντιπυρίνη, φενακετίνη κτλ.) τῶν ὁποίων ὅμως ἡ χρῆσις δὲν εἶνε ἔτις ἀκίνδυνος.

κ. Ε. Β. ἐν Νέα Ἐφέσω. Εἰμεθα πρόθυμοι. — κ. Ν. Α. Β. εἰς Ζιμνίτσα. Ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Δ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Θὰ δώσωμεν νέας διαταγὰς. — κκ. Π. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Π. Γ. Μ. εἰς Σύρον, Ι. Χ. Μ. εἰς Φιλιππούπολιν, Σ. Μ. εἰς Σεβαστοῦπολιν. Ἐλήφθησαν. — κ. Π. Χ. και Σντερ. εἰς Γαλάτῃν. Εἰμεθα σύμφωνοι μετὰ τὸ νέον εἰσαχθένσῃνον σύστημα μας και εὐχόμεθα

ὡπως ἀσπαθῶσιν αὐτὸ και ἄλλοι πρὸς στερέωσιν τοῦ τύπου. — κ. Ι. Ζ. εἰς Βατούμ. Σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Α. Δ. Ζ. Μ. εἰς Μοναστήριον. Ἀναμένομεν. — κ. Α. Ζ. αὐτόθι. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Φ. εἰς Σμύρνην. Τὴν ὑποδεχθένσῃν ὑμῶν νέαν αὐτῶν φίλην τῆς Κλειῶσ μας ἐνεγράψαμεν και ὅσες εὐχαριστοῦμεν. Τὸ τίμημα ἔληφθη. — κ. Ο. εἰς Κορυθῶν. Δὲν δύναται διασχυρῶς νὰ

συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἡ προ- ἀποστολὴ ἂν ἔτις τοὐλάχιστον μίαις ἐξαμήνου συνδρομῆς εἶναι ἀπαραίτητος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἔχουσι δια νὰ πεπολιτισμένα ἔθνη και παρ' αὐτοῖς ὁ τύπος εὐήμερῆ. — κ. Ν. Μ. εἰς Ἀθήνας. Ἐλήφθησαν μέσον τῶν ἐν Βιέννῃ. — κ. Α. Δ. και ἐνταῦθα κ. Ι. Δ. Μ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Οἱ γάμοι τοῦ Διαδόγου. — Ἐὰς ποτὲ δὲ γίνωνται πόλεμοι; παρατηρήσεις διὰ τὸ μέλλον ὑπὸ Ἰωάννου Βαγενζουέιν. — Τὸ πυκρὸν φρέαρ, ἰσπανικὴ παράδοσις ὑπὸ Ε. Ρ. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασσέβου (συνέχεια). — Θωμᾶς Ἐδισον, μετὰ προσωπογραφίας. — Πνευμονόνησι, ἥτοι ἐρμηγεία τῶν εἰκόνων. — Πουκίλια (Οἱ νυμφικοὶ στέφανοι). — Τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐλεφαντόδοντος. — Γενναίους τοῦ Μοντεσκίου. — Οἱ γεωφάγοι. — Ἐπιστήμη και Καλλιτεχνία. (Τὸ ἐν Ἀκουσίγραφῳ Μουσέον τῶν Ἐφημεριδῶν). — Πόσον μικρὰ εἶναι τὰ άτομα; — Ἐφεύρεσις νέου θερμαντικοῦ μέσου. — Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν πτηνῶν. — Ἀνεύρεσις εἰκόνων τῶν Ἀεονόρου Βιχιῶν. — Πρότασις τοῦ Drysdale. — Πόσους παλμούς καθ' ἕκαστον πρωτόλεπτον ἔχει ὁ σφυγμὸς τοῦ ὑγιεῖς ἀνθρώπου; — Ὁ κεφαλόπονος. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνος και ἡ πριγκίπισσα Σοφία τῆς Πρωσίας (ἐν σελ. 305). — Ἡ Βασίλισσα Λουίζα και ὁ πρίγκιψ Γουλιέλμος. Εἰκὼν ὑπὸ Rudolf Eichstedt (ἐν σελ. 309). — Τὸ μέγαρον Φρειδερχικρον και τὰ παλάτια „Communs“ ἐν Ποτοδάμῃ (ἐν σελ. 313). — Θωμᾶς Ἐδισον μετὰ τοῦ φωνογράφου του.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

τύπος Bär & Hermann, ἐν Λειψίῃ. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ.